

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112235398
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1112235398.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členov senátu JUDr. Márie Hajdínovej a JUDr. Evy Mészárosovej v právnej veci žalobcu: TOMUS, s.r.o., IČO: 35 845 287, Bratislava, Turčianska č. 16, zastúpený spoločnosťou ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA SLIVKA & LEČKOVÁ, s.r.o., IČO: 35 913 754, Bratislava, Turčianska č. 16, za ktorú koná JUDr. Daniela Lečková, proti žalovanej: O. H. , narodená dňa XX.X.XXXX, trvale bytom S. X., J. č. XXX, o zaplatenie sumy 3.137,05 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 29. októbra 2018, č.k. 10 C 65/2013-201, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 29. októbra 2018, č.k. 10 C 65/2013-201, **p o t v r d z u j e .**

II. Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava I. rozsudkom zo dňa 29.10.2018, č.k. 10 C 65/2013-201, žalobu v celom rozsahu zamietol; žalovanej vo vzťahu k žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania 100 %. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 26.10.2012, ktorou žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 2.236,44 € za obdobie od 26.10.2009 do 25.10.2012 a náhrady trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že bývalý Obvodný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 23.9.1996, sp.zn. 8 Cb 231/93, uložil žalovanej povinnosť zaplatiť spoločnosti PROMTEC, a.s. v likvidácii sumu 57.636,- Sk titulom náhrady škody spôsobenej neoprávneným odňatím hnuiteľných vecí, náhradu trov konania v sume 6.304,- Sk titulom zaplateného súdneho poplatku a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.435,- Sk; rozsudok nadobudol vykonateľnosť dňa 15.10.1997. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou dňa 16.9.2004, spoločnosť PROMTEC, a.s. v likvidácii ako postupca, postúpila na žalobcu ako postupníka, splatné pohľadávky voči žalovanej v sume 2.236,44 € (67.375,- Sk) vrátane príslušenstva. Žalovaná svoju pohľadávku nesplnila, dostala sa do omeškania dňom 16.10.1997. Vo viacerých konaniach si uplatnil pohľadávku voči žalovanej titulom príslušenstva postúpenej pohľadávky za rôzne časové obdobia, v ktorých bol úspešný. V prejednávanej veci sa pôvodne domáhal zaplatenia úroku z omeškania z istiny 2.236,44 € vo výške 17,6 % ročne odo dňa 26.10.2009 do 25.10.2012, t.j. za tri roky omeškania žalovanej, ktoré vyčíslil na sumu 1.181,- €. Prvoinštančný súd vydal platobný rozkaz dňa 30.11.2012, č.k. (správne sp.zn., poznámka odvolacieho súdu) 18 Ro 113/2012, voči ktorému podala žalovaná včas odpor s odôvodnením. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 2.10.2014, žiadal o pripustenie zmeny žaloby, nakoľko si voči žalovanej uplatnil pohľadávku v sume 1.941,- € titulom úrokov z omeškania za obdobie od 26.10.2009 do 2.10.2014. Uznesením zo dňa 7.10.2014, č.k. 10 C 65/2013-76, bola uvedená zmena petitu žaloby pripustená. Žalobca ďalším písomným podaním doručeným súdu dňa 16.10.2017 žiadal o pripustenie zmeny žaloby tak, aby mu žalovaná zaplatila sumu 3.137,05 € titulom úrokov z omeškania za obdobie

od 26.10.2009 do 13.10.2017; zmena žaloby bola pripustená uznesením zo dňa 18.4.2018, č.k. 10 C 65/2013-156.

2. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie vyjadrením sporových strán, oboznámením sa s pripojenými spismi a listinnými dôkazmi založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav veci. Právna zástupkyňa žalovanej (zastúpenie žalovanej na námietku žalobcu nepripustil uznesením č.k. 10 C 65/2013-95) zotrvala na skutkových tvrdeniach uvádzaných v odpore, spochybnila aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu v konaní s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 17 C 72/2013, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi spoločnosťou PROMTEC, a.s. so žalobcom. Na návrh žalovanej, predmetné konanie uznesením zo dňa 2.2.2015, č.k. 10 C 65/2013-105, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 31.10.2016, č.k. 3 Co 268/2015-115, potvrdil, prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II. pod sp. zn. 17 C 72/2013. Okresný súd Bratislava II. rozsudkom zo dňa 25.3.2014, č.k. 17 C 72/2013-98, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 14.11.2017, č.k. 14 Co 379/2014-150, žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zamietol. Zo spisu Okresného súdu Bratislava III. sp.zn. Er 1234/98 zistil, že spoločnosť PROMTEC, a.s. v likvidácii doručila súdu dňa 24.6.1998 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnému-žalovanej na vymoženie povinnosti a pohľadávky stanovenej vo vykonateľnom rozsudku bývalého Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, sp.zn. 8 Cb 231/93, a to povinnosti vrátiť oprávnenému tlačiareň HP III. Pv.č.XXXXXV B. a telefonický prístroj PANASONIC KXF XXB.č.XXXXXXXX, ako aj na vymoženie peňažnej pohľadávky-istiny vo výške 57.636,- Sk, trov konania vo výške 6.304,- Sk a trov právneho zastúpenia vo výške 3.436,- Sk. Návrh na výkon exekúcie oprávnený podal v zmysle ustanovenia § 39 zákona č. 233/1995 Z.z., pričom spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, doručil návrh na začatie exekučného konania doručovaný Exekútorскому úradu v Bratislave III. Mgr. Róbertovi Gogovi, z obsahu ktorého vyplýva, že predmetný návrh bol exekútorovi doručený dňa 11.6.1998, oprávnený doručil konajúcemu súdu aj rozsudok bývalého Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, opatrený doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, podľa ktorého predmetné rozhodnutie bolo vykonateľné dňa 15.10.1997. Z pripojeného spisu vyplýva, že Okresný súd Bratislava III. vydal poverenie, ktorým vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora Mgr. Róberta Gogu, ktorý súdu dňa 24.5.2002 doručil návrh na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na zastavenie exekúcie. Z obsahu písomného podania vyplýva, že v exekučnom konaní bol vydaný príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky, upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie prikázaním pohľadávky, exekučný príkaz, ktorý nebol realizovaný z dôvodu, že veriteľ povinného poprel pohľadávku povinnej. Príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy povinnej nebol realizovaný z dôvodu skončenia jej pracovného pomeru. Exekútor ďalej v písomnom podaní uviedol, že Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 22.1.2001, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.2.2001, zamietol návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok povinnej pre jeho nedostatok. Exekútor žiadal v zmysle ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z., aby súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Z pripojeného spisu ďalej vyplýva, že oprávnený PROMTEC, a.s. v likvidácii, postúpil vymáhanú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.9.2004 na žalobcu. Žalobca v exekučnom konaní oznámil, že nesúhlasí s návrhom exekútora na vyhlásenie exekúcie za neprípustnú, ani zastavením exekučného konania. Súdny exekútor súdu dňa 11.1.2006 oznámil, že súhlasí so žiadosťou oprávneného - žalobcu o pokračovanie uvedenej exekúcie, že štatutárny zástupca oprávneného oznámil Exekútorскому úradu, že povinná dobrovoľne odovzdala oprávnenému hnuťelné veci, na odovzdanie ktorých bola zaviazaná v exekučnom titule. Súdom bolo opäť dňa 8.11.2006 vydané poverenie súdnemu exekútorovi Mgr. Róbertovi Gogovi na vykonanie exekúcie, na základe vykonateľného rozhodnutia Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, v prospech oprávneného - spoločnosti TOMUS, s.r.o. (žalobca) voči povinnej O. H. (žalovaná). Súd uznesením zo dňa 6.11.2006, č.k. D., pripustil, aby z exekučného konania vedeného u súdneho exekútora Mgr. Róberta Gogu pod sp.zn. Ex 126/98, na súde pod sp.zn. Er XXXX/XX, vystúpila spoločnosť PROMTEC, a.s. na strane oprávneného a na jej miesto vstúpila spoločnosť TOMUS, s.r.o. Zo spisu je aj zrejmé, že dňa 29.10.2012 bola doručená žiadosť oprávneného na vydanie rozhodnutia o zmene exekútora, ktorej bolo uznesením zo dňa 20.3.2013 č.k. Er XXXX/XX-XX, vyhovené. Vykonaním exekúcie bol poverený exekútor JUDr. Rudolf Varga; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.5.2013. Z pripojeného spisu sp.zn. Ex XXX/XX (XXX/XX) zistil, že Exekútorскому úradu Bratislava III, Mgr. Róbertovi Gogovi, bol doručený návrh na začatie exekučného konania, ktorého obsah už citoval. Z predmetného spisu vyplýva, že súdnemu exekútorovi bolo dňa 20.7.1998 doručené poverenie na výkon exekúcie vo vzťahu k pôvodnému oprávnenému PROMTEC, a.s., a že exekútor

viedol exekúciu po pripustení zámenny účastníkov v prospech oprávneného - žalobcu. Exekútor Mgr. Róbert Goga vydal exekučný príkaz na začatie exekúcie zrážkou zo mzdy žalovanej dňa 29.11.2006, ktorý bol doručený zamestnávateľovi žalovanej i ďalším subjektom, ktoré mali vyplácať pohľadávky v prospech žalovanej. Žalovaná exekútorovému úradu dňa 11.12.2008 doručila písomné podanie s dátumom 9.12.2008, ktorým exekútorovi oznámila, že zaplatila vymáhanú pohľadávku-istinu vo výške 57.636,- Sk, trovy konania vo výške 6.304,- Sk, trovy právneho zastúpenia vo výške 3.435,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo veci exekúcie vo výške 490,- Sk, celkovo uhradila sumu 67.865,- Sk na účet vedený exekútorom v UniCredit Bank. Spolu s uvedeným písomným oznámením doručila exekútorovi potvrdenie o vklade v hotovosti, ktoré bolo opatrené pečiatkou banky dňom 9.12.2008. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava I. sp.zn. 25 C 106/2011 vyplýva, že žalobca dňa 23.6.2011 doručil súdu žalobu na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci súdnym exekútorom Mgr. R. Gogom voči Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Podľa žaloby žalobca ako oprávnený vymáhal v konaní vedenom Exekútorovým úradom Bratislava, súdnym exekútorom Mgr. Róbertom Gogom, pod sp.zn. Ex XXX/XX, ktorý exekúciu vykonával na základe poverenia vydaného súdom. Titulom výkonu exekúcie bol vykonateľný rozsudok bývalého Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, proti žalovanej v exekučnom konaní vystupujúcej v postavení povinnej. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná v priebehu exekučného konania ako povinná preukázateľne uhradila vymáhané pohľadávky vrátane ich príslušenstva v celkovej výške 83.945,- Sk hotovostnými vkladmi na účet označený exekútorom, vedený v UniCredit Bank, v dvoch platbách, vo výške 67.865,- Sk dňa 9.12.2008 a vo výške 16.080,- Sk dňa 19.12.2008. Exekútor prijatie uvedených plnení žalobcovi zamíchal, ani mu ich nevyplatil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca spolu so žalobou doručil listinné dôkazy potvrdzujúce, že žalovaná počas vedenia exekučného konania na účet exekútora podľa príkazu exekútora exekvovanú pohľadávku zaplatila.

3.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 36 ods. 1, § 37 ods. 1, ods. 3, § 38 ods. 1, ods. 2, § 41 ods. 1, § 46 ods. 1, § 47 písm. a/, b/, ods. 2, ods. 3, § 52 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, platný a účinný vo vzťahu k vydaniu druhého poverenia exekútorovi Mgr. R. Gogovi na výkon exekúcie, § 517 ods. 1, ods. 2, § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka a dôvodil nedôvodnosťou žaloby. Poukázal na to, že súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak (§ 191 ods. 1, ods. 2 C.s.p.). Súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona (§ 215 ods.1, ods. 2 C.s.p.). Súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu (§ 216 ods. 1 C.s.p.). Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté (§ 217 ods. 1 C.s.p.). Uviedol, že mal za preukázané, že žalovaná pohľadávku žalobcu, na ktorého bola postúpená pohľadávka spoločnosťou PROMTEC, a. s. zmluvou o postúpení pohľadávky (jej neplatnosti sa žalovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II. pod sp.zn. 17 C 72/2013 nedovolala), počas vedenia exekučného konania zaplatila. Z obsahu podania žalovanej doručenej Exekútorovému úradu exekútora Mgr. Róberta Gogu zo dňa 11.12.2008 vyplýva, že zaplatila vymáhanú pohľadávku - istinu vo výške 57.636,- Sk, trovy konania vo výške 6.304,- Sk, trovy právneho zastúpenia vo výške 3.435,- Sk a trovy právneho zastúpenia vo veci exekúcie vo výške 490,- Sk, celkovo uhradila sumu 67.865,- Sk na účet vedený exekútorom v UniCredit Bank. Spolu s uvedeným písomným oznámením doručila exekútorovi potvrdenie o vklade v hotovosti, ktoré bolo opatrené pečiatkou banky dňom 9.12.2008. Žalobca túto skutočnosť sám potvrdil v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 25 C 106/2011, predmetom ktorého nárok žalobcu na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora Mgr. R. Gogu, ktorý finančné prostriedky vložené žalovanou na účet vedený v UniCredit Bank nevyplatil žalobcovi ako oprávnenému, v prospech ktorého bolo vedené exekučné konanie. Sám žalobca konštatoval, že žalovaná na uvedený účet vložila exekvované finančné prostriedky, ktorých vymožená sa domáhal na základe exekučného titulu - rozsudku bývalého Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, proti žalovanej v exekučnom konaní vystupujúcej v postavení povinnej. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná v priebehu exekučného konania ako povinná, preukázateľne uhradila vymáhané pohľadávky, vrátane ich príslušenstva v celkovej výške 83.945,- Sk hotovostnými vkladmi na účet označený exekútorom vedený v UniCredit Bank v dvoch platbách, vo výške 67.865,- Sk dňa 9.12.2008 a vo výške 16.080,- Sk dňa 19.12.2008. Žalovaná dňom 9.12.2008 prestala byť v omeškaní so zaplatením peňažnej pohľadávky, sumy 2.236,44 € (67.375,- Sk), celkovo zaplatením sumy 67.865,- Sk, ktorá bola súčtom trov exekúcie

a sumy 2.236,44 € (67.375,- Sk) od výšky ktorej si žalobca odvodzoval nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 17,6 % v sume 3.137,05 € za obdobie od 26.10.2009 do 13.10.2017 (po pripustení zmeny petitu žaloby uznesením zo dňa 18.4.2018, č.k. 10 C 65/2013-156). Takýto nárok by žalobcovi patril iba vtedy, ak by naďalej žalovaná bola v omeškani so zaplatením peňažnej pohľadávky, ona však postupovala v súlade s pokynom súdneho exekútora (nemá právnické vzdelanie) a pohľadávku žalobcu počas vedenia exekúcie zaplatila na účet exekútora.

3.3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 218 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p. a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca dôvodiac ustanovením § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Namietol, že napadnutý rozsudok nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., pretože jeho odôvodnenie nie je možné považovať za presvedčivé, neobsahuje jasné a výstižné vysvetlenia. Ani z neho nevyplýva ako sa vysporiadal prvoinštančný súd s jeho právnou argumentáciou o tom, že záväzok žalovanej voči nemu nezanikol riadnym splnením dlhu, keďže žalovaná neplnila v prospech veriteľa. Poukázal na ustanovenia § 559, § 562 Občianskeho zákonníka a na to, že v čase, keď mal podľa názoru súdu prvej inštancie záväzok žalovanej zaniknúť, nakoľko dňa 9.12.2008 vložila na účet Mgr Gogu hotovostný vklad vo výške 67.865,- Sk, zo žiadneho ustanovenia vtedy platného znenia zákona č. 233/1995 Z.z. nevyplývalo zákonné oprávnenie exekútora prijímať plnenia menom oprávneného. Až novelou Exekučného poriadku bolo doplnené v § 46 ustanovenie o tom, že plnenie exekútorovi má rovnaké účinky, ako keby povinný plnil oprávnenému; uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť až dňa 1.11.2013. Žalovaná mohla do 1.11.2013 splniť dlh aj dobrovoľným zložením hotovosti alebo vkladom na účet exekútora, ale len v prípade, že bol exekútor na to oprávneným poverený. Ak na to nemal zo zákona oprávnenie, musela disponovať osobitným písomným potvrdením veriteľa, že je oprávnený prijať plnenie. Žalovaná však nepredložila takéto písomné potvrdenie veriteľa. Ak žalovaná plnila v prospech účtu exekútora, odovzdala potom plnenie osobe, ktorá nebola veriteľom zmocnená prijať plnenie a išlo o plnenie neoprávnenej osobe, nedošlo tak k zániku záväzku, pretože dlh nebol splnený. Žalovaná v konaní nepreukázala, že by mu Mgr. Róbert Goga odovzdal plnenie, ktoré urobila v prospech jeho účtu, naopak vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že toto plnenie mu neodovzdal. Ďalej uviedol, že v spise sa nenachádza žiaden „príkaz“ exekútora, ktorým by žalovanej prikázal, aby zaplatila na jeho účet pohľadávku, ani takýto príkaz vydať nemohol, nakoľko mu to žiadne ustanovenie Exekučného poriadku neumožňovalo. Exekútor mohol iba povinného vyzvať, aby uspokojil pohľadávku oprávneného. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku možno dedukovať, že pod „príkazom“ exekútora mal súd prvej inštancie na mysli exekučný príkaz na začatie exekúcie zrážkou zo mzdy vydaný dňa 29.11.2006, prípadne nejaké iné príkazy na začatie exekúcie zrážkou z iného príjmu. Takýto príkaz ale neukladal žiadne povinnosti ani pokyny žalovanej, iba jej zamestnávateľovi, alebo ďalším subjektom, ktoré mali vyplácať pohľadávky v prospech žalovanej. Spôsoby vykonania exekúcie sú presne vymedzené v § 63 Exekučného poriadku. On riadne oznámil žalovanej číslo svojho účtu, v prospech ktorého mala plniť, a to listom zo dňa 18.10.2004, o čom predložil aj dôkaz. Dodal, že exekúcia v danom prípade začala ešte v roku 1998 a tak sa na exekučné konanie vedené proti žalovanej pod sp.zn. D. Ex XXX/XX v rozhodnom čase, december 2008, aplikovali predpisy platné do 31.12.2002, pokiaľ zákon neustanovoval inak (§ 235 ods. 2 Exekučného poriadku); ustanovenie § 243 Exekučného poriadku nadobudlo účinnosť až dňa 9.8.2012. Pokiaľ dlžník neplnil veriteľovi, musí preukázať, že plnil osobe oprávnenej a poverenej veriteľom na prijatie plnenia, pričom dôkazné bremeno v prípade pochybností zaťažuje dlžníka. Ak žalovaná chcela dlh splniť, mala sa riadiť výrokom právoplatného rozsudku Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, sp.zn. (správne č.k., poznámka odvolacieho súdu) 8 Cb 231/93-55, alebo mala požiadať exekútora o predloženie potvrdenia o tom, že je oprávnený jeho menom prijať plnenie podľa § 562 Občianskeho zákonníka, inak sa vystavila riziku, že dlh nebude riadne splnený až do momentu, kedy prípadne neoprávnená osoba v jej mene neodovzdá plnenie veriteľovi. K sporu, ktorý vedie o náhradu škody na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 25 C 106/2011 voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky uviedol, že tento vedie z opatrnosti, keď zistil, že žalovaná vložila hotovosť na účet exekútora Gogu, ktorý ho o tom vôbec neinformoval, ani mu plnenie nevydal. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky tento nárok odmietlo s poukazom na to, že neutrpel žiadnu škodu, keďže Mgr. Goga nekonal v rámci výkonu exekúcie, jeho konanie bolo excesom, za ktorý štát nezodpovedá. Uvedené konanie sa vedie od roku 2011, doteraz nie je právoplatne skončené. Odvolaciemu súdu preto navrhol

napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť; žiadal trovy konania.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила, odvolanie nepodala.

6. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania [§ 470 ods. 1, ods. 2, § 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. účinný od 1.7.2016), ďalej len C.s.p.], túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 31. marca 2020; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu, právny zástupca žalobcu, upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.). Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2, ods. 3 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť ešte nasledovné.

7. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuvádzal podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

8. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., takú ani sám odvolateľ netvrdil, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať.

9. Nebolo možné sa stotožniť s odvolacou námietkou žalobcu, že záväzok žalovanej nezanikol riadnym splnením, keďže neplnila v prospech veriteľa, ale priamo exekútorovi, nakoľko z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalovaná dňa 9.12.2008 uhradila sumu 67.865,- Sk na účet exekútora Mgr. Róberta Gogu, ktorý bol Okresným súdom Bratislava III. dňa 15.7.1998 poverený ako súdny exekútor vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozhodnutia Okresného súdu v Bratislave, Sadová č. 2, zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, na vymoženie, okrem iného, sumy 67.375,- Sk . Odvolací súd poukazuje na to, že pokiaľ dlžník splnil dlh v rámci právoplatne nariadenej exekúcie na účet exekútora, dochádza týmto okamihom k splneniu dlhu. Exekútor je totiž v prípade právoplatne nariadenej exekúcie osobou oprávnenou prijať plnenie v mene veriteľa. V rozhodnutí Rc 66/2007, je riešená otázka okamihu, v ktorom je splnený dlh povinného, ktorý v rámci exekúcie plnil súdному exekútorovi so záverom: ak dlžník zaplatil v rámci exekučného konania do rúk súdneho exekútora časť dlhu, nemá veriteľ právo na úroky z omeškania zo zaplatenej sumy. Tento záver vychádza z úvahy, že omeškanie exekútora s odovzdaním sumy, ktorú prijal od povinného pre oprávneného, je vecou vnútorného vzťahu medzi nimi a nemôže ísť na ťarchu povinného, ktorý dlh splnil. Ak dlžník urobil v rámci exekúcie jednostranný právny úkon, ktorým poskytol veriteľovi predmet plnenia s úmyslom splniť svoj dlh a exekútor plnenie prijal ako osoba oprávnená plnenie v mene veriteľa prijať, jeho dlh v rozsahu poskytnutého plnenia zanikol (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 30.11.2010, sp.zn. 25 Cdo 4802/2008).

10. Tým, že si žalovaná nesplnila svoju povinnosť uloženú jej právoplatným a vykonateľným rozsudkom Obvodného súdu Bratislava III. zo dňa 23.9.1996, č.k. 8 Cb 231/93-55, na základe ktorého mala zaplatiť právnému predchodcovi žalobcu celkom sumu 67.375, bola nariadená exekúcia, a to právoplatne, pričom skutočnosť, že povinná, t.j. žalovaná, plnila priamo exekútorovi, aj napriek skutočnosti, že bolo vydané upovedomenie o začatí exekúcie zrážkami zo mzdy, neznamená, že si povinná svoju povinnosť podľa § 559 Občianskeho zákonníka nesplnila, keďže tak ako je uvedené v bode 9. tohto rozsudku, exekútor je totiž v prípade právoplatne nariadenej exekúcie osobou oprávnenou prijať plnenie v mene veriteľa. Ak súdny exekútor platbu povinnej nevyplatil veriteľovi, nemôže za nesplnenie tejto povinnosti zodpovedať dlžník, ale tak ako je uvedené vyššie, ide o vnútorný vzťah medzi

veriteľom a exekútorom. Odvolací súd, rovnako ako prvoinštančný súd, poukazuje na žalobu žalobcu o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktorú podal voči Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Bratislava I. pod sp.zn. 25 C 106/2011, v ktorej sám uviedol, že v priebehu exekučného konania povinná preukázateľne uhradila vymáhané pohľadávky vrátane príslušenstva v celkovej výške 83.945,- Sk, a to hotovostnými vkladmi na účet označený exekútorom v dvoch splátkach, dňa 9.12.2008 a dňa 19.12.2008. Z uvedeného vyplýva, že žalobca sám uznal, že žalovaná si svoju povinnosť v rámci exekučného konania splnila v decembri 2008, z dôvodu ktorého sa nemohla odo dňa 26.10.2009 dostať do omeškania (od uvedeného dátumu žalobca žiadať priznať úrok z omeškania).

11. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že napadnutý rozsudok nespĺňa náležitosti podľa ustanovenia § 220 ods. 2 C.s.p. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa dôsledne riadil uvedeným ustanovením zákona, pretože z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je možné zistiť čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesnej obrany a útoku použil, ako sa vyjadrila žalovaná. Prvoinštančný súd jasne a stručne vysvetlil ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu, ktoré skutočnosti považuje preukázané, ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, aj ako vec právne posúdil. Odvolací súd dodáva, že podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je ale nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

12. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietol, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

13. Odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p. i vo výroku o náhrade trov konania, pretože žalobca podal odvolanie aj voči tomuto výroku, avšak toto odvolanie vo vzťahu k výroku o trovách vôbec nezdôvodnil, a preto odvolací súd osobitne nepreskúmaval vecnú a právnu správnosť rozsudku súdu prvej inštancie v uvedenom výroku, keď žalovaná odvolanie nepodala. Odvolací súd zdôrazňuje, že ide o konanie, v ktorom je súd viazaný žalobou, a teda aj odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 C.s.p.).

14. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. I, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. I C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ, ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovanej, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).